

ĐỖ THỊ MINH THÚY

Tình
Xuân

(Thơ)

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

Tác giả Đỗ Thị Minh Thúy sinh ngày 10/01/1972, quê ở Nội Thương, An Viên, Tiên Lữ, Hưng Yên. Từng là giáo viên Ngữ Văn các trường THCS An Viên, Trung Nghĩa, An Tảo; chuyên viên Phòng GD&ĐT TP Hưng Yên. Hiện sống ở TP Hưng Yên.

ĐỖ THỊ MINH THÚY

Tình
Xuân

(Thơ)

CHUNG CÁT CHỮ VỚI TÂM HỒN TINH KHIẾT

Với ba thập niên lặng lẽ làm mẹ, làm cô giáo dạy văn, Đỗ Thị Minh Thúy là một cái tên khá lạ lẫm trong làng thi ca, nhưng khi đọc tập thơ "TÌNH XUÂN" của chị, mới thấy rằng tác giả này đã nén thật chặt cảm xúc cũng như ý tưởng, để chọn thời điểm phù hợp cho những vần thơ khẽ khàng nở bung lên như những đóa quỳnh.

Trong thi tập "TÌNH XUÂN", Đỗ Thị Minh Thúy mở ra một không gian nghệ thuật đầy chất nữ tính, nơi từng vần thơ nhẹ nhàng như giọt sương mai, lấp lánh trên những chiếc lá non. Thúy không chỉ chất chiu cảm xúc để viết từng dòng lẳng đọng, mà còn chung cất từng chữ một bằng tâm hồn tinh khiết và nhạy cảm của người phụ nữ. Qua những trang thơ, chúng ta như được lạc vào một cõi mộng, nơi cái đẹp và sự chân thực hòa quyện, tạo nên một cảm xúc mơ màng nhưng rất gần gũi.

Thơ của Thúy đâu có đơn thuần là những câu chữ; đó là những cảm xúc, những khoảnh khắc mà chị nâng niu, gìn giữ và truyền tải một cách khéo léo, xiết bao dịu dàng. Như trong bài thơ "ĐÊM TRĂNG", không gian thơ mộng được mở ra qua hình ảnh vầng trăng sáng tỏ, cùng với những cánh hoa đêm, tạo nên một bức tranh thiên nhiên lãng mạn, phiêu bồng. "Nghiêng mình dịu dàng / trăng làm gương trong giữa trời xanh êm" - câu thơ gợi lên hình ảnh của ánh trăng và khắc họa một tâm hồn nhạy cảm, luôn hướng về cái đẹp.

Bài thơ còn chứa đựng những hình ảnh thân quen, gần gũi. Hình dáng ai "in bóng bên thềm" như một sự hoài niệm, một tâm trạng đầy tình cảm. Đỗ Thị Minh Thúy khéo léo dẫn dắt người đọc vào từng khoảnh khắc, giúp ta cảm nhận được sự tĩnh lặng và bình yên của đêm trăng, nơi mà mọi nỗi niềm, khát vọng đều được hòa quyện vào nhau.

Âm nhạc cũng là một yếu tố quan trọng trong thơ Thúy. "Trên

xanh điều dẫm trắng / Bay xa nhạc thiết tha" – những âm điệu ngọt ngào ấy như lời mời gọi chúng ta tham gia vào một buổi tiệc của cảm xúc. Đó là một bầu không khí của thiên nhiên, một không gian của tâm hồn, nơi mà những rung động tinh tế nhất được ghi lại, lưu giữ lại cho thế gian.

Bên cạnh sự nhẹ nhàng, thơ Thúy cũng có những phút giây yếu đuối, khiến ta cảm động và muốn vỗ về, che chở. Những khoảnh khắc đó như một lời nhắc nhở về sự mong manh của cuộc sống. "Và dưới kia bên khung cửa sổ / thi sĩ ngã đầu trên trang thơ bỏ ngổ" – hình ảnh của một thi sĩ đang trầm tư suy nghĩ, trong sự bình yên nhưng cũng đầy nỗi niềm, thật đáng để chúng ta dừng lại và chiêm nghiệm. Cảm giác ấy khiến ta nhớ rằng, đằng sau vẻ đẹp của thiên nhiên luôn có những tâm hồn đang thao thức, trăn trở, băn khoăn về những ẩn số trong đời, về sự đong đánh của nắng mưa...

Đỗ Thị Minh Thúy không chỉ mang đến những hình ảnh lãng mạn, mà còn rất sâu sắc khi thể hiện những nỗi niềm của người phụ nữ, những gánh nặng và trách nhiệm trong vai trò của một người vợ, người yêu. Trong bài thơ "CHỖ ANH VỀ", nỗi cô đơn và trăn trở của một người phụ nữ đang chờ đợi người mình yêu được thể hiện một cách chân thực và xúc động. Mở đầu bài thơ, chị phác họa: "Một mình em trong căn phòng nhỏ / Mặt trời đã đi ngủ từ lâu", câu thơ đã vẽ lên hình ảnh âm trầm, tĩnh lặng của căn phòng, nơi tâm hồn đang thổn thức và dự cảm có chút buồn tủi.

Cảm giác trống trải và nỗi nhớ thương rõ nét qua những câu thơ tiếp theo: "Nghe bước chân bên hè, choàng ngời dậy / Một chiếc lá vừa rơi!" Cảm xúc ấy như một giai điệu buồn, phản ánh rõ nét những lo âu, mong đợi và nỗi đau khắc khoải. "Mưa gõ mãi tiếng sào vào mái ngói" mang đến âm hưởng của nỗi buồn, như những giọt mưa lặng lẽ thấm vào tâm hồn.

Đỗ Thị Minh Thúy khéo léo đưa người đọc vào thế giới nội tâm phong phú, nơi mà những nỗi niềm của người phụ nữ không chỉ

dừng lại ở tình yêu mà còn là sự chịu đựng, hy vọng. "Anh trở về chập chờn trong giấc mộng / Hôn lên bờ mi ướt đầm của em" – câu kết như một lời hứa, một khát khao cháy bỏng, vừa ngọt ngào vừa đau thương, thể hiện sức mạnh và sự kiên nhẫn của tình yêu.

Sự lãng mạn và sức tưởng tượng của Thúy thật đáng yêu, tinh tế mà sâu lắng đến sững sờ. Trong bài thơ "CẢM XÚC", Thúy chỉ ra rằng cảm xúc chính là tài sản vô giá của thi sĩ, của tâm hồn giàu có cái tình với đời sống, với muôn loài: "Một tiếng chim trong vút / Đậu lên những cánh hoa thắm đỏ / Lọ hoa nghiêng." Hình ảnh giản dị nhưng tinh tế này đã vẽ nên bức tranh thiên nhiên đầy sức sống, nơi mỗi chi tiết đều trở thành một phần của cảm xúc trọn vẹn.

"Thiếu nữ ngừng đọc sách / Một bóng chim vút ra ô cửa nhỏ / Ánh cười in trời xanh." Cảm xúc và vẻ đẹp đời sống giao hòa qua từng câu chữ, cho thấy tâm hồn của người thi sĩ là một kho tàng nấu bao nhịp đập sống động với thiên nhiên. Những khoảnh khắc giản dị nhưng lại mang trong mình sức mạnh và giá trị vô hình, đó chính là điều mà Thúy muốn gửi gắm.

Minh Thúy đã chứng cất suốt ba thập niên để có một tập thơ này dâng tặng bạn đọc và tặng cho chính mình. Cuộc đời người đàn bà với lo toan bề bộn, chỉ có thể dành ra những phút giây tinh khiết hiếm hoi dâng tặng cõi thơ. Viết thơ là trở lại với bản gốc của chính mình, là cách để tìm lại những mảnh ghép đẹp đẽ đã bị thời gian và nỗi lo toan che khuất. Qua thơ, Thúy không chỉ ghi lại những cảm xúc của bản thân mà còn gợi nhắc cho chúng ta về giá trị của những khoảnh khắc đơn giản, tươi sáng giữa bộn bề cuộc sống.

Với tập thơ "TÌNH XUÂN" Minh Thúy dâng tặng cuộc đời một bài ca về vẻ đẹp của tình yêu và thiên nhiên, cũng như tiếng lòng của những người phụ nữ nặng trĩu tâm tư. Đỗ Thị Minh Thúy đã khéo léo tạo dựng nên những bức tranh sinh động, vừa thực tế vừa mơ mộng, vừa nhẹ nhàng vừa sâu lắng. Qua những trang thơ, người

đọc cùng chị lặng lẽ cảm nhận vẻ đẹp của tình yêu, của thiên nhiên và chiêm nghiệm một phần rất riêng của tâm hồn người phụ nữ – mong manh nhưng mạnh mẽ, nhạy cảm nhưng kiên cường.

"TÌNH XUÂN" sẽ mãi là một bức tranh đẹp trong lòng những người yêu thơ, nơi mà nỗi đau và hạnh phúc, cái đẹp và chân lý hòa quyện trong một dòng chảy nghệ thuật đầy cảm xúc.

(Nhà văn, dịch giả Kiều Bích Hậu)

Đêm trăng

Nghiêng mình dịu dàng
trăng làm gương trong giữa trời xanh êm
tìm hồn mình trên những cánh hoa đêm
Hình dáng ai
in bóng bên thềm.

Trên xanh điều đâm trăng
Bay xa nhạc thiết tha
Lời ca
ngọt ngào
nhẹ nhàng đưa vàng trăng lên cao.

Và dưới kia bên khung cửa sổ
thi sĩ ngả đầu trên trang thơ bỏ ngõ
thấy trăng cười trong đóa mộng bình yên.

8/1991

Không đề

Mùa xuân đến trên những cánh hoa trinh trắng
Đưa hương hoa lan xa
Mùa xuân đến trên những tổ chim êm ấm
Gọi thức dậy lạnh lốt tiếng ca
Mùa xuân đến trên những cành cây trụi lá
Làm nảy lên chồi xanh.
Sao anh không đến
Ngôi nhà em xinh đẹp ngập tràn hương xuân
Lẽ nào mùa xuân mang anh xa em?

Xuân 1994

Góc vườn tuổi thơ

Ta yêu mãi góc vườn thời tuổi nhỏ
Lá cây xanh màu xanh chuyện cổ
Giọt nắng chơi trốn tìm lung linh, lung linh
Ta ngắt lá lợp căn nhà tí xíu xinh xinh.

Có con chim mê mãi vòm xanh
Đôi mắt tròn nhìn ta lạ lắm
Phải chim là vàng anh – cô Tấm
Cho ta cùng hát khúc yêu thương?

Trốn ngủ trưa ta mang sách ra vườn
Lá xập xòe tay mềm vẫy gọi
Trên vòm lá, bầu trời cao vời vợi
Lá thăm thì iu ấp những ước mơ.

Cây lá vương làn khói lam mờ
Hoa tường vi phớt hồng, hoa khế tím
Mùi đất ẩm, mùi hoa, mùi quả chín
Quán quít hương vườn, mùi hương diệu kỳ sao!

Tuổi thơ qua mượt mà như lá
Lệ rưng rưng nghĩ lúc chia xa
Ôi góc vườn xinh - vương quốc tuổi thơ ta!
Ta yêu mãi góc vườn thời tuổi nhỏ.

6/1994

Nhớ về tuổi thơ

Dập dềnh dập dềnh thuyền giấy
Dịu dàng dịu dàng làn gió
Mơ màng mơ màng ánh mắt
Tìm về ký ức tuổi thơ.

Diệu kỳ sao những giấc mơ
Ta thành nàng tiên cánh trắng
Lắng sâu tiếng mẹ ầu ơ
Quả thị giầu điều bí ẩn.

Nào đâu cánh diều nho nhỏ
Mơ trên xanh biếc tầng trời
Nào đâu thềm thì ngọn cỏ
Ướp hương giọng ca chơi vơi?

Có một bím tóc ngủ quên
Hắt hơi, giật mình, ngơ ngác
Lũ bạn ôm nhau cười ngất
Bầy chim sẻ vội vàng bay.

Lá phượng rơi đầy sách vở
Câu thơ theo lá lượn vòng
Ướp kỷ niệm trong trang sổ
Mắt xanh ngời những ước mong.

Dập dềnh dập dềnh thuyền giấy
Dịu dàng dịu dàng làn gió
Mơ màng mơ màng ánh mắt
Tìm về ký ức tuổi thơ.

Hè 1994

Người đàn bà điên

Đêm vàng ngõ nhỏ
Những mảnh thủy tinh tung tóe đường làng
Người người đi qua, làm ngơ.

Người đàn bà điên nghêu ngao những bài ca chấp nói
đầu bù tóc rối
chiếc bóng vật vờ
gom gọn những mảnh vỡ
vút vào bụi cây u tối bên đường.
Trẻ con hét âm ỉ
Người lớn cười khinh bỉ.

Người đàn bà ngửa cổ nhìn trăng tròn vành vạnh
Chuỗi cười man dại cửa vào đêm.
Ngẫm lạ: Bà có điên?

Thu 1994

Bài thơ gửi ngọn gió

Ơi ngọn gió lang thang
Từ nơi nao mi tới
Có biết chẳng người ta yêu dấu
đang làm gì
và có nghĩ đến ta?

Ơi ngọn gió tinh nghịch
Đùng lật tung trang thơ ta viết
Mang đi, nào mang đi
Những câu thơ đậu trên tay người
Nói giùm ta: Đây là hương của tình yêu!

1994

Nỗi nhớ

Nỗi nhớ như sợi tơ
Vấn hai đầu tâm tưởng
Đầu bên em tím biếc
Đầu bên anh màu gì?

Thời gian vẫn trôi đi
Nhớ nhung còn ở lại
Em như bông hoa dại
Để cho người thờ ơ.

Tuổi thiếu nữ mộng mơ
Tan dần vào quá khứ
Em tìm câu hát cũ
Nường theo nắng ngày nào.

Em tìm hoài trong gió
Em tìm hoài trong mây
Em tìm hoài trong mộng
Sợi nhớ cứ giăng đầy.

Ao ước có một ngày
Vàng trắng xưa tìm được
Đầu tơ em tím biếc
Tím cả đầu tơ anh.

1994

Mưa thu

Mưa thu rơi rơi hoài hiên vắng
Nỗi trầm u trầm nặng hạt mưa
Nhạc vàng lỉ rỉ lời ai oán
Con chó nằm co dưới song thưa.

Nước lênh láng mảnh vườn cây trái
Hoa nhàu nhòe hương sắc nhạt phai
Tiếng mưa gọi nỗi niềm xa ngái
Mộng mơ thuở nào tan bong bóng ngoài sân.

Con đường lầy, em bé trượt chân
Bộ quần áo ướt bê bùn đất
Dòng mưa lạnh hòa dòng nước mắt
Chiếc xe thồ làm lủi cuối đường xa.

Cuối thu 1994

Vô đề

Ngoài thềm
thiếu nữ lật những trang thơ
Trăng luồn mái tóc.

Thời gian đi trên chiếc lá trong vườn.

Nàng lấy chồng rồi
Trên cửa sổ
mối gặm những trang thơ.
Trăng ngăn ngõ.

Thu 1994

Nhớ quê

Đông lạnh một mình trên gác nhỏ
Gió mùa hiu hắt gió lùa song
Giật mình nghe tiếng chim đòi mẹ
Canh cánh niềm quê nỗi ngóng mong.

12/1995

Mưa ngâu

Rồi thì lại đến mùa thu
Câu thơ nhuộm gió lại u uẩn sầu
Ngoài hiên rỉ rách giọt ngâu
Giọt dài giọt ngắn cho rầu lòng ai
Tiếng mưa như tiếng thở dài
Ngẩn ngơ tựa cửa trông hoài... ngẩn ngơ...
Con đường xa ngái mịt mờ
Người đâu chẳng thấy, đợi chờ mà chi!
Buồn trông mấy đóa tường vi
Nhớ ai hoa hỡi sắc thì tàn phai!
Buồn trông cái lá ngã xoài
Nhớ ai lá hỡi nhợt nhoài nổi trôi!
Tơ vương... ngỡ đứt được rồi...
Giận ông Ngâu, giận bà Ngâu, giận mình...

8/1996

Cảm xúc

Một tiếng chim trong vắt
Đậu lên những cánh hoa thắm đỏ
Lộ hoa nghiêng.

Thiếu nữ ngừng đọc sách
Một bóng chim vút ra ô cửa nhỏ
Ánh cười in trời xanh.

Xuân 1997

Bằng lăng

Bằng lăng cứ như nỗi niềm nhung nhớ
Nên bằng khung tím ngắt một khoảng trời
Ta ngắt lá thả dòng sông kí ức
Nghe bồi hồi tiếc nuối tuổi đôi mươi.

5/1997

Tự hát

Gió mang đi bài ca muôn thuở
của cây lá trong vườn
bài ca dịu dàng của chú đế mèn
thức dậy những mầm xanh.

Ngôi sao băng kiêu hãnh lướt ngang bầu trời
như hứa hẹn một hiến dâng bí ẩn.

Hãy ngủ đi em
Để sớm mai khi bình minh gõ cửa
Mắt em mang niềm vui của những cánh diều mùa hạ
khát khao vươn tới tầng xanh.

6/1997

Tiếng đàn trong đêm

Những hợp âm vang lên đêm êm
Những vần thơ đượ điệu dàng trên phím
Ngôi nhà em chật hẹp hóa thênh thang.

Người đi rồi, tiếng đàn lắng lại
Một khoảng trời ngoài ô cửa bình yên.

Ngôi sao nhớ ai mà băng khuâng đêm dài
Khắc niềm thương sáng xanh ô cửa
Tương tư bay vào giấc mộng
Nốt nhạc bay cao bay cao
Biến thành ngôi sao xanh màu hi vọng.

8/1997

Chờ anh về

Một mình em trong căn phòng nhỏ
Mặt trời đã đi ngủ từ lâu
Ngôi sao kia lẻ bóng
Nhỏ mãi giọt lệ vào đêm sâu.

Anh ở nơi đâu?

Một mình em trong căn phòng trống trải
Nghe bước chân bên hè, chòng ngòi dậy
Một chiếc lá vừa rơi!
Em chờ anh, anh ơi!

Mưa gõ mãi tiếng sầu vào mái ngói
Anh trở về chập chờn trong giấc mộng
Hôn lên bờ mi ướt đẫm của em.

9/4/1998

Hữu cảm

Mùa thu đến tự khi nào chẳng biết
Chỉ thấy trời biêng biếc nổi đăm mê
Ta lại gom lá vào với nắng
Thả vào thu khúc hát đồng quê.

9/1998

Nín đi con

Nín đi con yêu dấu
Đêm đã khuya lắm rồi
Cái miệng xinh xinh thế
Mà khóc mãi không thôi!

Con đau ở chỗ nào
Hay ban ngày ai quở
Hay là con nhớ bố
Bạn công tác không về?

Sữa mẹ căng bầu ngực
Sao không bú đi con?
Con cứ khóc ngằn ngặt
Tiếng khóc xé màn đêm.

Áo ướt đầm nước mắt
Mẹ thấp nén nhang lên
Cầu tổ tiên, Trời Phật
Cho con được bình yên!

1999

Ngõ ngang

Sáng dậy ra mở cửa
Hương thơm ùa vào nhà
Cánh đào e ấp nở
Gió xuân vờn cánh hoa

Chim hồn nhiên bay đến
Ríu rít trên cành hoa
Ngõ như chẳng hề có
Đại dịch Corona.

02/2020

Nói với học trò của tôi thời COVID

Trường im ắng mưa giăng màu sương khói
Lá vàng bay theo gió xấp xỏa rơi
Đã bấy lâu trống nằm buồn ngóng đợi
Những bước chân quen, tiếng nói, tiếng cười,...

Nào đâu những đôi mắt thơ ngây
Chăm chú nghe nuốt từng lời thầy giảng?
Đâu những buổi cô trò say mê giải toán
Tìm lời hay ý đẹp những trang văn?

Phấn trắng, bảng đen vẫn chờ em đến lớp
Phòng học phun khử khuẩn đã bao lần
Tủ, cửa, ghế, bàn,... cô đã lau sạch sẽ
Tất cả đã sẵn sàng. Mong dịch bệnh qua nhanh!

Đại dịch COVID tấn công khắp hành tinh
Hàng trăm nghìn người phải giã từ cuộc sống
Phút lâm chung người thân không thấy mặt.
Các bác sĩ kiệt sức chăm người bệnh
Cô y tá hôn con qua cửa kính...
Nén tình riêng, tận tâm sứ mệnh dập dịch, cứu người.

Đất nước mình biết bao phen vát và
Suốt dọc dài lịch sử chống xâm lăng
Vết thương chưa lành, giờ lại thêm giặc giã
Cuộc chiến lặng thầm – không tiếng đạn bom.
Đất mẹ nhân từ dang tròn vòng tay

Đón những đứa con tha phương phiêu bạt.
Cả nước lại gồng mình chống dịch.
Những y, bác sĩ nơi đầu chiến tuyến
Mắt trừng sâu thức trắng đêm đêm.
Những tình nguyện viên lấy trời làm màn, manh chiếu làm chăn
Chộp mắt vội trên vỉa hè lạnh giá.
Những bộ đội, công an ngày đêm hồi hải
Dựng bệnh viện dã chiến, trực khoanh vùng,...
Những bác sĩ hưu xung phong ra tiền tuyến
Những em nhỏ quyên tiền tiết kiệm,
Cụ già mãi miết may khẩu trang góp sức tặng đồng bào.

Tổ quốc gặp nguy nan ta càng nên mạnh mẽ
Đừng đi đâu em nhé, hãy ở nhà!
Tránh dịch lây lan, “ở nhà là yêu nước”(1)
Học trực tuyến, làm bài, đọc sách
Thể dục thể thao, tập vẽ, tập đàn
Giặt giũ, lau nhà, chế biến món ăn...
Rửa tay xà phòng thường xuyên, đúng cách.

Kìa chú chim véo von vòm cây, hát bài ca tình yêu cuộc sống
Bầu trời nay âm đạm, mai rực rỡ nắng tràn
Con Lạc cháu Hồng chung sức đồng lòng sẽ thắng giặc vô hình
Đất nước mình vang khúc khải hoàn ca.
Tiếng trống lại tung bừng gọi những bàn chân
Cô trò vỡ òa niềm vui hội ngộ
Tiếng đọc bài rộn rã cả khoảng trời.
Cuộc sống lại bình yên.

Tháng 3/2020

(1): Thời kỳ đầu đại dịch Corona (tức Covid – 19), Bộ GD&ĐT yêu cầu học sinh không đến trường, mà ở nhà học trực tuyến.

Ngắm hoàng hôn sau nhà

Có những chiều dạo quanh con ngõ nhỏ
Ngắm hoàng hôn buông tỏa phía sau nhà
Bông hoa dại lấp ló trong vạt cỏ
Ngọn tre ngà vi vút gọi gió qua.

Đám mây trắng phiêu lãng cuối trời xa
Những sợi nắng vẫn vương trên cành nhãn
Chưa nở rời hoa bầy ong cần mẫn
Vẫn miệt mài tìm mật ngọt dâng đời.

Đồng lúa xanh không bát ngát mênh mông
Nhưng cũng đủ để cánh cò lấp lánh
Hương đồng nội vẫn thổi vào năm tháng
Cho mùa gặt này nối tiếp những mùa sau.

Vọng ô cửa "à ời" bà ru cháu
Lời ca nào thuở bé mẹ ru ta?
Nếp nhà xưa, khói bếp chiều rơm rạ
Chiều bình yên, nôn nao nhớ quê nhà...

06/2021

Cảm xúc ngày ốm dậy

Đàn chuồn chuồn liệng mãi dưới hàng cau
Con bướm bướm thẩn thơ trong khóm nghệ
Nắng vàng tươi nhảy nhót trên cành khế
Gió đuổi trên nhau... tán lá lao xao

Cuộc sống này thật đẹp để biết bao
Mỗi sáng dậy mừng thấy mình được sống
Mỗi sáng dậy thấy mặt trời hi vọng
Thấy gương mặt thương yêu của người thân...

Mỗi sáng dậy được nghe những thanh âm
Tiếng loa đài, còi xe, gà gáy sáng...
Đôi bò câu gù mái hiên gọi nắng
Xung quanh mình sự sống vẫn sinh sôi.

Con tim ngân lên giai điệu cuộc đời
Ngày mới bắt đầu bằng bàn tay lao động
Ngày mới bắt đầu với bầu trời khát vọng
Theo cánh diều bay bổng những niềm vui.

Những muện phiền gió hãy cứ cuốn đi
Tâm trong sáng để cho hồn thư thái
Đời vô thường, nắng mưa ta đã trải
Sống khỏe mỗi ngày - hạnh phúc lắm người ơi!

Giông bão qua rồi
Trong vườn nhà cây nghệ lại ra hoa.

20/9/2021

Đầu đông cảm tác

Cây vườn nhà vẫn lặng lẽ ra hoa
Ong rú rít rủ nhau về lấy mật
Hạnh phúc đến từ điều bình dị nhất:
Có ích cho đời, thắm lặng hiến dâng.

11/2021

Về nhà mới

Về nhà mới không có vườn để ngắm
Không có con ngõ nhỏ phía sau nhà
Nhưng có cả khoảng trời lồng lộng gió
Chim chóc suốt ngày lạnh lốt hót ca

Bồn cây vĩa hè rực rỡ sắc hoa
Và ngôi nhà cũng là hoa của đất
Giàn hoa ban công bày ong hút mật
Con chuồn chuồn cứ thơ thẩn lại qua.

Đêm sân thượng miên man ánh trăng ngà
Kìa, lung linh tháp truyền hình tỏa sáng
Như khắc lên trời sắc màu cuộc sống
Mắt môi cười lấp lánh ánh sao xa.

Năm tháng thoi đưa, tóc đã sương pha
Trời xe duyên, chúng mình xây tổ ấm
Có lẽ qua rồi chặng đường khổ tận
Đến cam lai - chặng đường mới mở ra.

Em bên anh nghe gió hát tình ca
Nghe trong tóc làn hương cau vấn vít
Nghe mùa xuân trở mình trên lộc biếc
Nghe trái tim đập mãi nhịp yêu thương.

3/2022

Ta về thăm Đại Lải

Ta về thăm Đại Lải xứ mộng mơ
Nước với trời một màu xanh ngọc bích
Phía đằng xa núi soi gương hồ biếc
Sóng ru êm đềm mênh mang mênh mang...

Bát ngát rừng thông lá hát lao xao
Thấp thoáng vườn hồng mấy cô áo trắng
Nhẹ nâng bước những con đường hoa nắng
Thảm cỏ nghiêng mượt mải gọi ta vào.

Gặp bạn nơi đây ôn lại chuyện năm nào
Những kỉ niệm của một thời tuổi trẻ
Chuyện buồn chuyện vui, tâm tình, chia sẻ
Nắc nẻ cười xao động những vòm cây...

Chia tay rồi nỗi nhớ cứ vơi đầy
Thương mến ơi, hẹn đến ngày trở lại!

7/2022

Ngô quê

Thuở ấu thơ con tung tăng ngô nhỏ
Rúc bụi cây chơi hái lá, trốn tìm
Kìa, trên gấu chuồn chuồn ớt, chuồn kim
Khe khe nào... kéo chúng bay đi mất.

Nắng xém tàu cau, vắn đầu trần chân đất
Dẫm phải gai rướm máu, vẫn cười vui.
Tiếng ghi-ta bay theo áng mây trời
Anh sinh viên hát bài ca khát vọng.

Bà đi chợ về quả thị vàng thơm lựng
Thơm cả vào những giấc mơ...
Hương ổi vườn ai thơm đến gần ngõ
Quả duối vàng như hạt ngô ngọt lịm.

Nào dây tơ hồng... nào hoa găng tím...
Tóc con vương đầy hoa nhãn quê hương.
Những ngày mùa, rơm trải óng ngập đường
Gà mái mẹ gọi đàn con tìm thóc.

Tháng Sáu mưa rào, cá rô lách ngô
Hò hét tắm mưa một lũ lau nhau.
Có đám cưới nhà bên qua lối nhỏ
"Cô dâu chú rể, đội rế lên đầu..."

Mẹ mòn gót chân gánh rạ, gánh rau
Nắng đổ lửa, cha oằn lưng thò lúa
Đêm ngắm sao, mẹ tìm chòm tinh tú
Thần Nông ơi, xin mùa được bội thu...!

Mộng mơ... đèn trắng cho cha làm thơ
Loãng quãng... con đuối đom đóm bên giậu thưa.
Chị quẩy thùng ra giếng đình gánh nước
Từng bước về sóng sánh ánh trăng đưa...

Con lớn lên, đã qua những phương trời
Ngõ nhỏ ơi - không nơi nào thân thương đến vậy!
Những dấu chân xưa hòa vào miền đất ấy
Mái nhà quê giục già bước con về...

10/2022

Thơ viết ở bệnh viện

Gió chiều đông se sắt
Trời mờ mờ sương giăng
Giường trắng, blu trắng
Lao xao ngoài hành lang.

Bệnh nhân nằm trầm ngâm
Nhìn vào miền xa thẳm
Đời người sao mỏng mảnh
Nhu lá trước phong ba.

Ôi nỗi đau thể xác
Đau đến tận tâm can
Người cắn răng chịu đựng
Kể kêu gào khóc than!

Hãy lạc quan lên nhé
Nghị lực và niềm tin
Hãy xua mọi ưu phiền
Đẩy lùi xa bệnh tật!

Phía trước là hạnh phúc
Phía trước là ước mơ
Quý từng phút từng giờ
Cuộc đời thêm ý nghĩa.

Hà Nội, 25/12/2022

Góc phố cuối đông

Phố cuối đông lạnh giá
Từng hạt mưa lay phay
Cửa kính mờ sương bay
Gánh hàng rong thấp thoáng.

Cây bên đường lặng lẽ
Thả xuống chút lá vàng
Chú bé lớp học tan
Đứng co ro chờ mẹ.

Trên cao, bác thợ xây
Gõ vào trời nhẹ nhẹ.
Trong xe, anh tài xế
Chợp mắt giấc nồng say.

Tiệm làm đầu đông khách
Tấp nập người vào ra.
Mấy cô cậu la cà
Quây quanh hàng ngô nướng.

Một cánh chim chuyền càn...
Bên tường rào, lấp ló
Cây trạng nguyên mũ đỏ
Nghếch đầu ngóng xuân sang.

16/01/2023

Thèm về với tuổi thơ xưa

Thèm về với tuổi thơ xưa
Kêu cà tiếng võng ban trưa quê nhà
Gió vườn hát khúc thiết tha
Cho hoa kết trái đậm đà đưa hương
Trốn lên vòm lá du dương
Xòe tay hứng giọt nắng hường ngậm nga
Soi gương mặt giếng trước nhà
Thỏa thuê tắm mát chiều tà nước trong
Bà ngồi tằm lá tràu không
Tàu cau cháu kéo lòng vòng quanh sân
Hò reo bên giậu cúc tần
Đào hang để cụ, vang ngân tiếng cười
Sáo diều vi vút lưng trời
Khát khao bay bổng rạng ngời mắt trong
Chiều nào cất vó trên sông
Hoàng hôn rực rỡ cánh đồng mệnh mông
Mặt trời đỏ lựng đèn lồng
Lặn dần dần xuống dòng sông yên bình
Ngày xuân trống giục sân đình
Trẻ con áo mới tươi xinh hội làng
Người người nô nức rộn ràng
Hát vãn, rước kiệu, rông vàng múa quanh
Miếng cơm cháy, mái nhà tranh
Bếp rơm nấu bát canh cần vãn vui
Tuổi thơ thoát đã qua rồi
Mái đầu tóc bạc tiếc thời thần tiên!

20/02/2023

Tình xuân

Hạt mưa xuân tí tách
Tình tự trên cánh hoa
Bông bưởi thơm ngào ngạt
Gió êm êm thêm nhà.

Chim lãnh lót đầu hồi
Gọi chồi non thức giấc
Hương của đất của trời
Hòa quyện thành nhựa sống.

Rú ran trên phố nhỏ
Mấy thiếu nữ má đào
Em chải tóc bên cửa
Nghe đất trời xôn xao.

Hương xuân trong tóc em
Nồng say trong mắt anh
Xuân xe sợi tơ hồng
Xuân giăng tình mệnh mông.

3/2023

Xuân về trên phố Hiến

Xuân về trên Phố Hiến
Cỏ non mướt quảng trường
Hoa nhãn dịu dịu hương
Vàng mâm xôi khắp ngõ.

Nhân tổ ba trăm tuổi
Vẫn xum xuê lá cành
Rễ thì thâm với đất
Lá hát với trời xanh.

Bầy ong thêm vội vã
Giọt mật thêm ngọt lành
Nước Nguyệt Hồ trong xanh
Triền đê nghiêng soi bóng.

Đường Điện Biên đông đúc
Phố tấp nập hội xuân
Tiếng chuông chùa vang ngân
Quyện vào hương hoa nhãn.

Gió reo trong lá biếc
Nắng mỏng mềm êm tơ
Xuân về trên Phố Hiến
Rộn ràng và nên thơ.

3/2023

Khúc ca thao trường

(tặng hai con)

Nắng thao trường xối bỏng vai con
Mưa thao trường dội rát má con
Đất thao trường nhuộm quần áo con
Cỏ thao trường nát dưới chân con
Gió thao trường không khô được áo con...

Ôi chàng trai của mẹ!
Gương mặt ngày nào non tơ hơi sữa
Mà giờ gầy đen nhẻm lấm lem
Đôi chân ngày nào lon ton bên mẹ
Mà giờ rầm rập bước quân hành!
Dòng nhiệt huyết nồng nàn ngực trẻ
Mắt long lanh rực lửa niềm tin
Trên đầu con xanh bầu trời Tổ quốc
Tổ quốc thân yêu, Tổ quốc anh hùng!
Lá cờ đỏ hát lời non nước
Trái tim con hát lời hiến dâng.

Thao trường khắc nghiệt cho con đôi cánh ngày mai
Đôi cánh rộng dài vượt mây giông vằn vũ
Con của mẹ vững vàng trong hàng ngũ
Chiến sĩ công an vì nước vì dân
Khúc ca thao trường mẹ hát cùng con.

Tháng 6/2023

Hưng Yên - Miền quê yêu dấu

Cha đưa con thăm miền quê yêu dấu
Hưng Yên mình - vùng châu thổ phù sa
Sóng gió sông Hồng hát mãi khúc ca
Tự ngàn năm đất địa linh nhân kiệt.

Đền Đa Hòa lung linh màu truyền thuyết
Bãi cát bên sông kết mối duyên tình
Chữ Đòng Tử cùng công chúa Tiên Dung
Đất diu dân, thành thánh nhân mở đất.

Bay lên tới cao xanh, đêm Dạ Trạch
Hai người con hiếu thảo đến tột cùng
Gửi nhớ thương vào lau sậy mênh mông
Tạo sức mạnh Triệu Việt Vương thắng giặc.

Chàng Tống Trân vươn lên từ nghèo khó
Tài trí, rạng danh Lưỡng quốc Trạng nguyên
Và Cúc Hoa - nàng dâu thảo, vợ hiền
Chống uy quyền để nghĩa tình, chung thủy.

Phạm Ngũ Lão - chàng nông dân đan sọt
Tướng quân tài ba văn võ song toàn
Chí làm trai chẳng thẹn với giang san
Hào khí Đông A tỏ lòng trai Việt.

Đây đền thờ bà Đào Nương xinh đẹp
Tiếng đàn ca thánh thót rượu nồng say

Diệu ả đào thắt chặt những sợi dây
Chìm đáy sông bao quân Minh hung bạo.

Hãy lắng nghe sóng quận trào sông Luộc
Cây đa già La Tiến ngút hương trầm
Ru ngàn linh hồn liệt sĩ, người dân
Ôi những năm đau thương mà anh dũng!

Rời thời đại Hồ Chí Minh bừng sáng
Xóm làng tươi vui, phố xá rộn ràng
Quảng trường mệnh mang, đại lộ thênh thang
Kìa tượng đài Nguyễn Văn Linh sừng sững!

Phố Hiến thương cảng một thời vang bóng
Tiểu Tràng An sầm uất chốn phồn hoa
Phố cổ nay như dải lụa hiền hòa
Yên bình ôm dòng Hồng Hà màu mỡ.

Nửa vầng trăng sà vào lòng đất mẹ
Hò Bán Nguyệt thành tên gọi thân thương
Lung linh bên triền đê cỏ xanh rờn
Ngõ cảnh thần tiên! Hồn thiêng Phố Hiến!

Cây nhãn tổ vẫn vươn cao đón nắng
Vị nhãn lồng, vãi trứng ngọt lịm môi
Những đầm sen thơm hương ngát đất trời
Rộn rã nơi nơi vui mùa hái quả.

Văn Miếu thâm nghiêm tôn vinh đạo học
Bia đá lưu danh tiến sĩ ngàn năm
Khúc ca trù réo rất tiếng đàn xuân
Những nguyện ước thanh cao lòng con trẻ.

Đền Mẫu thiêng xanh tán tâng cổ thụ
Tọa lạc bên hồ Bán Nguyệt hữu tình
Tiếng chuông vàng ngân vang Kim Chung Tự

Các La Hán mỗi vị một vẻ riêng.

Hoa Văn Giang thêm thắm hồng đôi má
Lúa Phù Cừ xanh ngút ngát chân mây
Ta đi trong ròi rọi những vườn cây
Thành phố tháng Ba ngập hương hoa nhĩn.

Mấy ngàn năm thăng trầm cùng đất nước
Người Hưng Yên vẫn bất khuất, kiên trung
Một vùng quê vẫn đậm đà bản sắc
Nét đẹp nhân văn, xú nhĩn anh hùng!

Hãy nối tiếp bước ông cha, con nhĩ
Con hãy là một giai điệu dịu êm
Trong điệp khúc của bài ca xây dựng
Để mãi rạng ngời văn hiến Hưng Yên!

Tháng 6 năm 2023

Quê hương

Quê hương ơi, thuở ấy tuổi thơ con
Câu ca dao chập chờn theo cánh võng
Từ tay mẹ gió xua đi oi nóng
Chiếc quạt nan mãi miết suốt trưa hè!

Mảnh vườn râm rợn rã những tiếng ve
Chuồn chuồn ớt đậu cọc ao soi bóng
Khoảnh sân rộng thốc hòa vào sắc nắng
Bầy sẻ nâu trộm thốc chốc lại bay.

Con lớn lên từ mùi rơm mùi rạ
Từ lời ru của mẹ, từ trang sách của cha
Và đình làng cũng là nơi con học
Mái đình cong cong như một nét cười.

Tháng Ba về, rục rĩ một khoảng trời
Cây gạo đầu làng ngời ngời hoa đỏ
Bên cánh đồng xanh mênh mông lộng gió
Thấp niềm mong mùa vụ được bội thu.

Rủ nhau ra đồng từ sớm tinh mơ
Xách vĩ xách chai bắt cào cào, chanh chách
Ngồi gốc đa ngắm đàn cò chao cánh
Sóng lúa rập rờn êm như những lời ru.

Anh chẻ tre làm điều sáo vi vu
Em đào hang bắt dế mèn đi chơi
Bọn trẻ hét hò dưới bóng tre mát rượi
Chị nhóm lửa hồng nướng củ khoai lang.

Mẹ làm đồng về, bóng chiều chạng vạng
Cấp theo sảo hoa tím biếc lục bình.
Vạt khói loang trên mái bếp nhỏ xinh
Hương thiên lý ngọt trong từng hơi thở.

Ôi An Viên, mỗi khi về đất tổ
Con muốn úp mặt vào cây lá vườn quê
Nghe tiếng quê hương kể chuyện thuở ấu thơ
Nghe như tiếng cha ngâm câu Kiều văng vẳng!

8/2023

Bâng khuâng

Nắng thu rót mật trên vai áo
Mây cao cao mãi, gió chành chao
Người đi về phía mùa thu ấy
Ta mãi đợi chờ một mùa hoa.

9/2023

Lối về

Còn đây bụi duối ngày xưa
Trưa hè vật trái... tuổi thơ ngọt ngào
Giậu thưa giờ đã kín cao
Ngõ về giờ đã tường bao quanh nhà
Đầu tường lấp ló cành na
Vẳng nghe eo óc tiếng gà đầu dây
Đường quê nắng vẫn trải đầy
Nhớ mùi rơm rạ những ngày xa xăm
Nhớ rơm vàng níu bước chân
Bồng bênh trên giậu cúc tàn tơ vương
Nhớ mùa hoa nhãn tỏa hương
Ngân nga tiếng hát trong vườn... ngân nga
Nhớ lưng còng mẹ, tiếng cha
Hình sau nhang khói... mà cha xa vời
Trang văn dang dở chờ Người
Thương đau trĩu nặng mẹ tôi thêm còng
Mẹ già tựa cửa ngóng mong
Con về mỗi bước tiếng lòng xôn xao
Ước ao trở lại thuở nào
Nếp nhà yên ấm biết bao vui vầy
Ước ao trở lại nơi đây
Được cha đánh mắng lần này nữa thôi,
Phép màu nếu có trên đời
Một lần xin được về thời tuổi thơ!

11/2023

Cúc họa mi

Ói loài hoa nhỏ bé
Dáng mảnh mai, dịu dàng
Những cánh hoa trong trắng
Như làn mây nhẹ nhàng
Cúc họa mi xuống phố
Sáng bừng cả không gian
Nhụy gom chút nắng vàng
Cho mùa đông bớt lạnh
Trong gió mùa hanh hao
Giản dị mà thanh tao
Như chim họa mi hót
Lảnh lót gọi bình yên
Dâng cho đời ấm áp
Dâng cho đời dịu êm
Nhìn hoa là muốn hát
Hát khúc ca xây đời
Nhìn hoa là muốn cười
Cười niềm yêu cuộc sống
Nghe đất trời xao xuyến
Bản tình ca mùa đông.

11/2023

Mong Tết

Ngày xưa, thời thơ bé
Mong Tết đến từng ngày
Tết được quần áo mới
Được nghỉ học, vui vầy.

Tạch tạch đùng tràng pháo
Giòn giã phút giao thừa
Xuân len vào giấc ngủ
Hương tỏa thành bụi mưa.

Tuổi thanh niên, trung niên
Mong từng ngày Tết đến
Phút giao thừa xao xuyến
Pháo bung hoa đầy trời.

Công việc được gác lại
Tết đưa con đi chơi
Thăm quê nội, quê ngoại
Mong con lớn nên người.

Quá nửa đời, tóc bạc
Mong Tết đến từng ngày
Ngắm hoa đào hé nở
Mong ôm con trong tay.

Con được về nghỉ Tết
Ngôi nhà ấm tiếng cười
Quây quần quanh mâm cỗ
Kể bao nhiêu chuyện vui.

Mong năm mới sung túc
Sống mạnh khỏe, bình an
Yêu thương và hạnh phúc
Hạnh phúc được làm người.

01/2024

Buổi sớm mùa xuân

Buổi sớm bên khung cửa
Nồng ấm tách trà xuân
Hiu hiu ngọn gió thoảng
Tiếng chim hót trong ngàn

Bên thềm, hoa vừa nở
Dập dờn bướm ong say
Hương ngọt thơm như sữa
Ta hứng đầy hai tay

Chồi non muôn nốt nhạc
Hòa âm bản nhạc xanh
Mắt ai sau nhành lá
Màu tình yêu long lanh

Con thuyền xuân dào dạt
Trên dòng sông thời gian
Lòng không thôi rạo rức
Mùa xuân ơi mùa xuân!

02/2024

Ngày tòng quân

Ngày tòng quân hạt mưa xuân lất phất
Cờ và hoa rực rỡ những hàng quân
Anh lính trẻ áo xanh, sao trên mũ
Khoác ba lô, tạm biệt những người thân.

Có hạt mưa rưng rưng trong mắt mẹ
Dạ bồi hồi... nào nói được nhiều đâu
Khúc quân hành đã vang lên giục giã
Và quê hương lùi dần lại đằng sau.

Tạm biệt nhé, quê hương ơi, tạm biệt
Phút giây này khắc ghi mãi không quên
Bánh xe lăn mang theo nỗi nhớ
Con lên đường khi Tổ quốc gọi tên.

Những chàng trai mang dòng máu Rồng Tiên
Tiếp bước cha ông giữ gìn đất nước
Đâu ngại gì những gian nan phía trước
Để nước mình tươi đẹp mãi mùa xuân.

25/02/2024

Tự trào

Trời bắt mình mang bệnh
Không được làm, chỉ chơi
Hằng tháng, lương vẫn lĩnh
Đủ sống để yêu đời.

Ngày ngày, trong "cung cấm"
Đọc sách và làm thơ
Rời nghề ngao xó bếp
Những bài hát ngày xưa.

Chiều thông dong dạo phố
Hãy hãy ngọn gió trời.
"Xê dịch" thì chòng chở
Xem phim, kịch nơi nơi.

Có người bảo: sướng thế!
Ngẫm thì cũng sướng rồi
Đã qua thời dâu bể
Giờ cứ hưởng thụ thôi!

24/3/2024

Kỷ niệm xưa thôn xao ngày gặp mặt

Bạn có nhớ mái trường Tiên Lữ ấy
Bạn Dân lớp trưởng, Nga Nguyễn bí thư
Thầy Khải ba năm vững mái chèo đưa
Con đò sang sông năm mươi ba đũa.

Bạn có nhớ, khi bài làm không được
Xòe bàn tay nhận một thước vào tay
Ngượng nghịu nhìn bụi phấn trắng bay bay
Tiếng mấy đũa bàn sau cười khúc khích.

“Bầy chuột” cắn chặt tí ta tí tách
Quyển truyện hay giấu vội cuối ngăn bàn
Trong trang vở, một vệt mực loang
Chiếc dép biến đâu, cuối giờ lại thấy.

Những lần đứng chào cô đầu tiết học
Mấy bạn bàn trên bỗng ngã ngửa ra
Cả phòng rộ lên những tiếng “ha ha”
Ồ, ghé ngồi bị kéo ra xa quá!

Thời gian vô tư ăn vòm lá biếc
Để hè về bùng cháy cánh phượng hồng
Hoa học trò ép trong dòng lưu bút
Niềm bâng khuâng gửi sắc tím bằng lăng.

Mùa thi ấy mang tuổi học trò đi
Buổi chia ly, ánh mắt nào lạ lắm

Bên cửa lớp có một người đứng lặng
Tiếng ve sân trường da diết tiễn người đi.

Ba mươi lăm năm... tóc đã hoa râm
Kỷ niệm xưa xôn xao ngày gặp mặt
Nắm tay nhau chúng mình cùng vui hát
Như thuở nào dưới những tán bàng xanh...

5/2024

Cây cau

Đêm, gió rung gió giật
Rụng xuống tàu mo cau
Sáng, nở bùng thơm ngát
Vàng hươm buồng hoa cau

Lá vươn dài đón nắng
Thân đứng thẳng thanh cao
Thêm một vòng sọc nữa
Thêm kiêu hãnh, tự hào.

6/2024

Một chiều phố Hiến

Phố Hiến chiều nay chan hòa sắc nắng
Nắng lung linh, sóng êm ả mặt hồ
Hồ Bán Nguyệt nước trong xanh biếc
Xanh biếc triền đê, xanh như mơ.

Mơ mộng cảnh tiên, thiếu nữ đứng làm thơ
Tà áo dài thướt tha cùng với liễu
Liễu chải tóc, soi gương yểu điệu
Khúc ca trù nghiêng ngả bóng chiều...

Anh bên em dạo dưới bóng nhãn lồng
Gió dạt diu ru vòm cây lá
Tinh túy đất trời kết thành vị quả
Vị ngọt thơm như tình thương yêu.

Ôi có phải đất trời gửi niềm yêu
Miền quê hiền hòa, con người cần mẫn
Nâng niu hồn quê, bao đời xứ nhãn
Nơi hưng thịnh yên bình, Phố Hiến ơi!

6/2024

Tâm sự

(tặng anh)

Mỗi sớm mai thức dậy
Vén rèm lên
Mở cửa đón gió vào
Ngoài song thưa
Một khung trời rộng mở
Một khung trời mộng mơ
Bên song thưa
Em chải làn tóc rối
Những sợi tóc vương dưới sàn, trên gối
Gom giùm em, anh ơi
Những sợi tóc một thời anh đắm say
Thấm bao buồn lo, hạnh phúc, vui vầy
Những sợi tóc kết mưa nắng gió trăng
Những sợi tóc mang tuổi xuân đi mãi
Dấu mái tóc mỏng dần – cuộc đời ngăn lại
Ngày mỗi ngày
Lòng em là nắng ấm
Cho hồn thơ dâng đầy.

8/2024

MỤC LỤC

1. Đêm trắng.....	06
2. Không đề.....	07
3. Góc vườn tuổi thơ.....	08
4. Nhớ về tuổi thơ.....	09
5. Người đàn bà điên.....	10
6. Bài thơ gửi ngọn gió.....	11
7. Nỗi nhớ.....	12
8. Mưa thu.....	13
9. Vô đề.....	14
10. Nhớ quê.....	15
11. Mưa ngâu.....	16
12. Cảm xúc.....	17
13. Bằng lăng.....	18
14. Tự hát.....	19
15. Tiếng đàn trong đêm.....	20
16. Chờ anh về.....	21
17. Hữu cảm.....	22
18. Nín đi con.....	23
19. Ngỡ ngàng.....	24
20. Nói với học trò của tôi thời Covid.....	25
21. Ngắm hoàng hôn sau nhà.....	27
22. Cảm xúc ngày ốm dậy.....	28
23. Đầu đông cảm tác.....	29
24. Về nhà mới.....	30
25. Ta về thăm Đại Lải.....	31
26. Ngỡ quê.....	32
27. Thơ viết ở bệnh viện.....	34
28. Góc phố cuối đông.....	35

MỤC LỤC

29. Thèm về với tuổi thơ xưa.....	36
30. Tình xuân.....	37
31. Xuân về trên Phố Hiến.....	38
32. Khúc ca thao trường.....	39
33. Hưng Yên – miền quê yêu dấu.....	40
34. Quê hương.....	43
35. Bâng khuâng.....	45
36. Lối về.....	46
37. Cúc họa mi.....	47
38. Mong Tết.....	48
39. Buổi sớm mùa xuân.....	50
40. Ngày tòng quân.....	51
41. Tự trào.....	52
42. Kỷ niệm xưa xôn xao ngày gặp mặt.....	53
43. Cây cau.....	55
44. Một chiều Phố Hiến.....	56
45. Tâm sự.....	57

Tên sách
TÌNH XUÂN

Tác giả
ĐỖ THỊ MINH THÚY

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN
65 Nguyễn Du, Phường Nguyễn Du, Quận Hai Bà Trưng, TP. Hà Nội

Tel & Fax: 024.38222135

E-mail: nxbhoinhavan65@gmail.com

<https://nxbhoinhavan.vn>

Chi nhánh miền Nam

371/16 Hai Bà Trưng, Quận 3, TP. HCM

Tel & Fax: 028.38297915

Email: nxbhvn.saijon@gmail.com

Chi nhánh miền Trung và Tây Nguyên

65 Nguyễn Thị Định, Thành phố Đà Nẵng

Tel: 023.63849516

Email: nxbhvn.mientrungtaynguyen@gmail.com

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Giám đốc

NGUYỄN THÚY HẰNG

Chịu trách nhiệm nội dung:

Tổng biên tập

ĐÀO BÁ ĐOÀN

Biên tập: Nguyễn Văn Sơn

Vẽ bìa: Khanh Phương

Sửa bản in: Đỗ Thị Minh Thúy

In: 500 cuốn; khổ 14cm x 24cm tại Công ty CP KH và CN Hoàng Quốc Việt
địa chỉ cơ sở in: Số 18 Hoàng Quốc Việt, quận Cầu Giấy, thành phố Hà Nội

Số xác nhận ĐKXB: 3894 - 2024/CXBIPH/20 - 109/HNV

Số quyết định xuất bản: 8287/XN - CXBIPH; ký ngày: 25 tháng 10 năm 2024

In xong và nộp lưu chiểu: Tháng 11/2024

Mã ISBN (dạng số): ISBN 978-604-493-641-3

(Ngoài ra Mã ISBN dạng mã vạch được in góc dưới bên trái bìa 4).

Tác giả Đỗ Thị Minh Thúy từng có thơ đăng báo và tạp chí trong nước (Nhà văn và cuộc sống, báo Hưng Yên, tạp chí Phổ Hiến, đặc san Văn hóa - Thông tin Hưng Yên,...) và báo chí nước ngoài (Tạp chí Polis - Hy Lạp).

Tình Xuân

“Tác giả Đỗ Thị Minh Thúy đã chưng cất suốt ba thập niên để có một tập thơ này dâng tặng bạn đọc và tặng cho chính mình. Cuộc đời người đàn bà với lo toan bẽ bộn, chỉ có thể dành ra những phút giây tinh khiết hiếm hoi dâng tặng cõi thơ. Viết thơ là trở lại với bản gốc của chính mình, là cách để tìm lại những mảnh ghép đẹp dễ đã bị thời gian và nỗi lo toan che khuất. Qua thơ, Thúy ghi lại những cảm xúc của bản thân, gợi nhắc cho chúng ta về giá trị của những khoảnh khắc đơn giản, tươi sáng giữa bộn bề cuộc sống...”

(Trích lời giới thiệu của nhà văn Kiều Bích Hậu)

9 78 - 6 0 4 - 4 9 3 - 6 4 1 - 3

Giá: 120.000VNĐ